

ReFashion

តើលម្អិតកូរ៉េជ-១៩ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់
ដល់សន្តិសុខស្បៀងអាហារ
សម្រាប់កម្មករកាត់ដេរនៅប្រទេស
កម្ពុជាយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

អត្ថបទសិក្សាស្រាវជ្រាវសង្ខេបរបស់គម្រោងវីហ្វាសិនលេខទី១
ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០២១

**មេរោគកូរ៉ូណា-១៩ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់ឱកាសការងារ និងសុខភាពលក់
 ការប្រើប្រាស់ប្រាក់ចំណូលរបស់កម្មករក្នុងវិស័យកាត់ដេរ និងស្បែកជើងក្នុងប្រទេស
 កម្ពុជា។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់វិទ្យាស្ថាន អំពូលធ្វើការតាមដានផលប៉ះពាល់
 នៃការរាតត្បាតមេរោគកូរ៉ូណា-១៩លើក្រុមកម្មករវិស័យឆ្នាំ ២០២០នាក់។ មេរោគកូរ៉ូណា
 ធ្វើ គូសបញ្ជាក់ថាការធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងនៃប្រាក់ចំណូលដែលបង្កើតឱ្យមាន
 បញ្ហាអសន្តិសុខស្បៀងអាហាររាជធានីភ្នំពេញ និងស្រុកជុំវិញកម្ពុជា និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។**

“សន្តិសុខស្បៀងអាហារកើតមានឡើង ចំពោះគ្រប់មនុស្ស និងគ្រប់ពេលនៅពេលពួកគាត់
 មានលទ្ធភាពទទួលបានក្នុងក្របខណ្ឌ រូបសាស្ត្រ សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ចំពោះអាហារដែលមាន
 លក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ មានសុវត្ថិភាព និងមានជីវជាតិ ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការបឋមអាហារចាំបាច់
 និង អាហារតាមចំណង់ចំណូលចិត្តសម្រាប់ជីវិតរស់នៅដ៏សកម្ម និងប្រកបដោយសុខភាព។”

គណៈកម្មាធិការសន្តិសុខស្បៀងអាហារពិភពលោក, ២០២១

បញ្ហាចោទក្នុងបរិបទកូរ៉ូណា ១៩

ការរាតត្បាតនៃមេរោគកូរ៉ូណា-១៩ កំពុងបង្កបញ្ហាផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំង
 ដល់ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរខោអាវ និងស្បែកជើងក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។
 ជាដំបូងបង្អស់មានវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច ដូចជាការបិទរោងចក្រ
 ឧស្សាហកម្ម ព្រមទាំងការបិទខ្ទប់ចំពោះអតិថិជនជុំវិញពិភពលោក បន្ត
 ឱ្យមានភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការផលិតក្នុងវិស័យកាត់ដេរ។ ជាក់ស្តែងនៅក្នុង
 ឆ្នាំ ២០២០ ការនាំចេញទំនិញកាត់ដេរបានធ្លាក់ចុះមកនៅត្រឹមតិចជា
 ភាគរយចំនួន១០%។ ផលប៉ះពាល់ខ្លាំងនៅតែបន្តដល់កម្លាំងពលកម្ម
 ក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ កាន់តែមានភាពធ្ងន់ធ្ងរទៅៗ។ នៅខែ មករា
 ឆ្នាំ ២០២០ មានកម្មករជាង ៨០០,០០០នាក់បានកំពុងធ្វើការក្នុងវិស័យ
 កាត់ដេរខោអាវ និងស្បែកជើងហើយនៅក្នុងនោះស្រ្តីគិតជាភាគរយចំនួន
 ៩០%។ ទោះបីជាមិនទាន់មានទិន្នន័យទូលំទូលាយអំពីផលប៉ះពាល់ដល់
 ការងារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ប៉ុន្តែការប៉ាន់ស្មានដែលអាចទុកចិត្តបានមួយ
 បង្អាញថា ក្នុងរយៈពេលខ្លីសំបុត្រ ចន្លោះពីមួយភាគបួនទៅពាក់កណ្តាល
 នៃរោងចក្រទាំងអស់ បានផ្អាកការផលិតដែលអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់
 កម្មករចន្លោះពី ១៥០,០០០ ទៅ ២០០,០០០នាក់ (Arnold 2021)។ គិត
 ត្រឹមខែ តុលា ឆ្នាំ ២០២០ កម្មករ ៣៥,០០០ ទៅ ៤០,០០០នាក់ ត្រូវបាន
 ប៉ាន់ស្មានថាបាត់បង់ការងារជាអចិន្ត្រៃយ៍រួចមកហើយ (Arnold 2021)។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តកម្មវិធីក្នុងលក្ខណៈបន្ទាន់
 តាមរយៈការផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់កម្មករដែលត្រូវបាន
 គេផ្អាកការងារបណ្តោះអាសន្ន។ នៅក្នុងកម្មវិធីនេះ កម្មករទទួលបាន
 ទឹកប្រាក់ចំនួន ៧០ដុល្លារក្នុងមួយខែ ក្នុងនោះជំនួយឧបត្ថម្ភ ៥០ដុល្លារ
 ពីរដ្ឋាភិបាល និង ២០ដុល្លារទៀតពីខាងម្ចាស់រោងចក្រ។ ក្រោមកម្មវិធី
 នេះ ប្រាក់ដែលផ្តល់ឱ្យមានតម្លៃស្មើនឹងចំនួនគិតជាភាគរយ ៣៦%នៃ
 ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ចំនួន១៩២ដុល្លារក្នុង១ខែ
 ចាប់ពីខែមករា ឆ្នាំ ២០២១។ លើសពីនេះទៀត កម្មករដែលត្រូវបានគេ
 បញ្ឈប់ក្នុងគ្រា មិនមានសិទ្ធិទទួលបានជំនួយនេះទេ លើកលែងតែកម្មករ
 ត្រូវបានផ្អាកការងារ។ ការព្រួយបារម្ភដ៏ធំបំផុតនៅពេលនេះ គឺសមត្ថភាព
 កម្មករក្នុងការទប់ទល់នឹងការចំណាយសម្រាប់បំពេញតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន
 របស់ពួកគេ និងគ្រួសារ ដោយពឹងផ្អែកលើប្រាក់ចំណូលតិចជាងមុននេះ។

**ជម្ងឺកូរ៉ូណា-១៩ និងសន្តិសុខ
 ស្បៀងអាហារនៃលក្ខណៈសង្គម**

- ការរាតត្បាតនៃជម្ងឺកូរ៉ូណា-១៩ បានរួមចំណែក
 ធ្វើឱ្យមានអសន្តិសុខស្បៀងអាហារកាន់តែ
 ខ្លាំងសម្រាប់កម្មករក្នុងវិស័យកាត់ដេរ។
- អសន្តិសុខស្បៀងអាហារកើតឡើងនៅពេលក្រុមគ្រួសារ
 ខ្វះថវិកា ឬធនធានក្នុងការទិញអាហារគ្រប់គ្រាន់។
- ប្រាក់ចំណូលជាមធ្យមរបស់កម្មករវិស័យកាត់ដេរខោអាវ
 និងស្បែកជើង បានធ្លាក់ចុះគិតជាភាគរយចំនួន២០% ចាប់តាំងពី
 ការផ្ទុះជម្ងឺកូរ៉ូណា-១៩ ជាសកលដំបូងនៅខែ មករា ឆ្នាំ ២០២០។
- កម្មករវិស័យកាត់ដេរគិតជាភាគរយចំនួន៨៨% ជឿ
 ថា ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ពួកគេមានភាពលំបាក
 ជាងមុនពេលដែលមានជម្ងឺកូរ៉ូណា-១៩។
- កម្មករវិស័យកាត់ដេរ គិតជាភាគរយចំនួន៨៥% បានរាយការណ៍អំពី
 ការកាត់បន្ថយចំណាយលើអាហារ តាំងពីពេលផ្ទុះជម្ងឺកូរ៉ូណា-១៩។
- ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានកាត់បន្ថយចំណាយលើអាហារ
 ការចំណាយជាមធ្យមលើអាហារប្រចាំថ្ងៃរបស់គ្រួសារ
 បានធ្លាក់ចុះគិតជាភាគរយមានចំនួន ៣៥% នៅចន្លោះ
 ខែ មករា ឆ្នាំ ២០២០ និងខែ មីនា/មេសា ឆ្នាំ ២០២១។
- ក្នុងខែ មីនា/មេសា ឆ្នាំ ២០២១ កម្មករវិស័យកាត់ដេរ
 ចំនួន ៥៧% បានរំលឹកកាលពីពេលថ្មីៗ ពួកគាត់ ឬសមាជិក
 គ្រួសារពួកគាត់ត្រូវបរិភោគតិចជាងអ្វីដែលគួរបរិភោគ។
- ក្នុងខែ មីនា/មេសា ឆ្នាំ ២០២១ កម្មករវិស័យកាត់ដេរ
 ចំនួន ១៧% បានរំលឹកកាលពីពេលថ្មីៗ ពួកគេ ឬ
 សមាជិកគ្រួសារពួកគេជួបបាត់អត់ឃ្លានដោយសារ
 មិនមានអាហារបរិភោគ ហេតុផលនេះ បណ្តាលមកពី
 កង្វះថវិកា ឬធនធានសម្រាប់ចំណាយលើអាហារ។

គេតម្រូវឲ្យយើងយល់ពីអ្វី?

វិហាសិនគឺជាគម្រោងសិក្សាស្រាវជ្រាវរយៈពេលវែងផ្ដោតទៅលើផលប៉ះពាល់នៃជម្ងឺកូវីដ-១៩ចំពោះកម្មករវិនិច្ឆ័យ ដើម្បីដោះស្រាយ និងស្រែកដើមក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ វិហាសិន ត្រូវបានដឹកនាំដោយក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវមកពីចក្រភពអង់គ្លេសរបស់សកលវិទ្យាល័យយ៉ូឡា យ៉ូឡា យ៉ូឡា សកលវិទ្យាល័យលុនដុន សកលវិទ្យាល័យណូតធីងហាម និងក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវរបស់វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និងស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា។ ការសិក្សានេះប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រចម្រុះរួមមានការស្ទង់មតិពីកម្មករវិនិច្ឆ័យដើម្បីវាស់វែងពីនិន្នាការការងារ ហិរញ្ញវត្ថុគ្រួសារ និងសុខុមាលភាព និងការសម្ភាសន៍បែបគុណវិស័យចំនួនពីរដំណាក់កាលដើម្បីស្វែងរកនូវបញ្ហាប្រឈមថ្មីៗក្នុងលក្ខណៈលំអិត ហើយក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗ ការសិក្សានេះគំរូវឲ្យសម្ភាសន៍ជាមួយនិងអ្នកតបសម្ភាសន៍ដែល ទៅតាមចន្លោះពេលវេលាដែលកំណត់ជាក់លាក់ ។ មកទល់ពេលនេះ លទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិចំនួនពីរដំណាក់កាលបានកត់ត្រារួចមកហើយតាំងខែវិច្ឆិកានិងខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២០ និងខែមីនា និងខែ មេសា ឆ្នាំ ២០២១។ ចំណែកឯលទ្ធផលនៃការសម្ភាសន៍បែបគុណវិស័យ បានធ្វើឡើងតាំងពីខែមករានិងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២០ និងខែឧសភានិងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២១ ។ វិធីសាស្ត្រក្នុងការស្រាវជ្រាវនេះគ្រោងរៀបចំឡើងដើម្បីធ្វើការស្វែងយល់ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់កម្មករវិនិច្ឆ័យ ក្នុងលក្ខណៈលំអិតនិងរយៈពេលវែង ក្នុងពេលមានវិបត្តិនេះ។ បទពិសោធន៍របស់កម្មករវិនិច្ឆ័យចំនួន២០៣ នាក់នៅក្នុងគំរូសំណាកដំបូងមិនតំណាងឲ្យរាល់កម្មករវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជានោះទេ ទោះបីជាការសិក្សានេះមានភ័ស្តុតាងសំរាប់គាំទ្រលើការសិក្សាមុនលើបញ្ហាប្រឈមកំពុងរីករាលដាលក៏ដោយ។

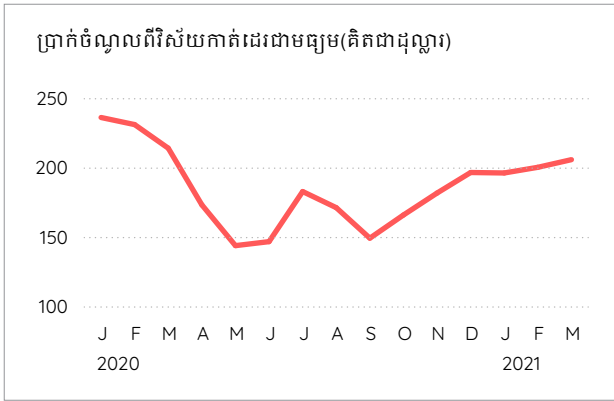
រូបភាព៖
 ការបិទផ្សារមួយក្នុងក្រុងភ្នំពេញបិតក្នុងទីតាំងតំបន់ក្រហម៖ ថតដោយ៖ ថូម៉ាស គ្រីស្ទូឡូឡេធី/រូម និងរ៉ូយ៉ាល់ហ្វូឡូរេ

លទ្ធផលសិក្សាស្រាវជ្រាវ៖

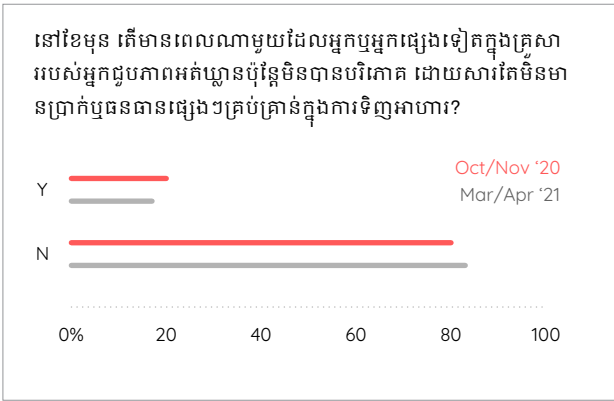
ជម្ងឺកូវីដ-១៩ បានកាត់បន្ថយឱកាសការងារនិងប្រាក់ចំណូលរបស់កម្មករនៅក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរខោអាវនិងស្បែកជើងយ៉ាងខ្លាំង។ ច្រើនជាងរយៈពេល១៥ខែគិតចាប់ពីខែមករា ឆ្នាំ ២០២០ ប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែគិតជាមធ្យមបានធ្លាក់ពីកំរិតខ្ពស់បំផុតចំនួន ២៣៧ដុល្លារក្នុងខែមករា ឆ្នាំ ២០២០ មកត្រឹមកំរិតទាបចំនួន ១៥៥ដុល្លារក្នុងខែឧសភា និង១៥៧ដុល្លារក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០២០។ ក្នុងរយៈពេលដូចគ្នានោះ កម្មករជាមធ្យមបានបាត់បង់គិតជាភាគរយចំនួន ២០% នៃប្រាក់ចំណូលដែលរំពឹងទុក។ មានភ័ស្តុតាងលើផលប៉ះពាល់រយៈពេលវែងពីវិបត្តិនេះចំពោះកម្មករបានធ្វើឡើងពីរដំណាក់កាលរួចមកហើយនោះ បានបង្ហាញថាចំនួនកម្មករដែលបានចាត់ទុកខ្លួនឯងថាជួបការលំបាកខ្លាំងជាងមុនពេលដែលមានវិបត្តិនេះ គិតជាភាគរយចំនួន ៨៧%ក្នុងចំណោមអ្នកតបសម្ភាសន៍សរុប ចាប់ខែវិច្ឆិកានិងខែធ្នូឆ្នាំ២០២០ និង ៨៨% ក្នុងខែមីនានិងខែមេសាឆ្នាំ២០២១។

កម្មករបានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រចិញ្ចឹមជីវិតខុសៗគ្នា ដើម្បីសម្របថវិកាគ្រួសារទៅនឹងការប្រឈមប្រាក់ចំណូល។ វិធីសាស្ត្រទាំងនោះរួមមាន ការខ្ចីលុយគេ លក់ទ្រព្យសម្បត្តិ និងប្រើប្រាស់ប្រាក់សន្សំ។ ប៉ុន្តែវិធីសាស្ត្រដែលកម្មករបានប្រើប្រាស់ច្រើនជាងគេនោះគឺការកាត់បន្ថយការចាយប្រចាំថ្ងៃនិងអាហារជាពិសេស នៅក្នុងនោះចំនួនកម្មករដែលបានប្រើវិធីសាស្ត្រនេះមានការកើនឡើងទាំងពីរដំណាក់កាលនៃការស្ទង់មតិ គិតជាភាគរយចំនួនចាប់ពី ៧៧% ក្នុងខែតុលានិងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០២០ ទៅ ៨៥% ក្នុងខែមីនានិងខែ មេសា ឆ្នាំ ២០២១។ ក្នុងចំណោមកម្មករដែលបានរាយការណ៍ពីការបន្ថយចំណាយលើអាហារ ថវិកាគ្រួសារសម្រាប់ចំណាយលើអាហារប្រចាំថ្ងៃគិតជាមធ្យម បានធ្លាក់ចុះពី ៤.៣៨ដុល្លារក្នុងខែមករា ឆ្នាំ២០២០ ទៅ ២.៨៣ដុល្លារក្នុង ខែមីនានិងខែមេសាឆ្នាំ ២០២១ ហើយការធ្លាក់ចុះចន្លោះពេលនោះគិតជាមធ្យម ៣៥% ។ ទន្ទឹមពេលការកាត់បន្ថយលើចំណាយអាហារតម្លៃម្ហូបអាហារមានការកើនឡើងខ្លាំង(Care 2020; UN 2021)។

ជាលទ្ធផលនៃការកាត់បន្ថយចំណាយលើអាហារ និងការកើនឡើងតម្លៃអាហារ បណ្តាលឲ្យទាំងបរិមាណនិងគុណភាពអាហាររបស់កម្មករនិងគ្រួសាររបស់ពួកគេបរិភោគមានការថយចុះយ៉ាងខ្លាំង។ ជាក់ស្តែងនៅខែវិច្ឆិកានិងខែធ្នូឆ្នាំ២០២០ កម្មករវិនិច្ឆ័យគិតជាភាគរយចំនួន ២៣%បានបរិភោគសាច់តិចជាងមុន និងកម្មករវិនិច្ឆ័យ ១៣%បរិភោគបន្លែតិចជាងមុន ព្រមទាំង ១១% ទៀតបរិភោគត្រីតិចជាងមុន បើប្រៀបធៀបមុនពេលមានជម្ងឺកូវីដ-១៩។ គិតត្រឹមខែ មីនា និងខែមេសាឆ្នាំ២០២១ ភាគរយនៃ កម្មករវិនិច្ឆ័យដែលកាត់បន្ថយការបរិភោគ អាហារបានកើនឡើងរួមមានកាត់បន្ថយបរិភោគសាច់មានដល់៥២% កាត់បន្ថយបរិភោគបន្លែមាន ៣០% និង កាត់បន្ថយបរិភោគត្រីមាន ៤៦%។

រូបទី១៖ ប្រាក់ចំណូលជាមធ្យមក្នុងវិស័យកាត់ដេរ ចន្លោះ ពីខែមករាឆ្នាំ២០២០និងខែមីនាឆ្នាំ២០២១

រូបទី២៖ អសន្តិសុខស្បៀងអាហារក្នុងចំណោមកម្មករក្នុងពេលមានជម្ងឺកូវីដ-១៩

កម្មករភាគច្រើនចាត់ទុករបបអាហាររបស់គ្រួសាររបស់ពួកគាត់គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ ហើយកម្មករជាច្រើនកំពុងជួបប្រទះភាពអត់ឃ្លានក្នុងពេលមានវិបត្តិនេះ។ នៅក្នុងខែមីនា និងខែមេសាឆ្នាំ ២០២១ កម្មករគិតជាភាគរយចំនួន៥៧% លើកពីពេលវេលាដែលពួកគេនឹងសមាជិកគ្រួសារធ្លាប់បរិភោគអាហារតិចជាងអ្វីដែលពួកគេគួរ បរិភោគ ដោយសារតែកង្វះប្រាក់និងធនធានផ្សេងៗ។ ក្នុងនោះក៏មាន ៥៦% ដែលបានផ្តល់ព័ត៌មានថា ពួកគេ 'តែងតែ' ឬ 'ញឹកញាប់' ចំពោះបញ្ហានេះ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ មានកម្មករគិតជាភាគរយចំនួន ១៧% អាចរំលឹកពីពេលវេលាដែលពួកគេនឹងគ្រួសារ ជួបភាពអត់ឃ្លាន ដោយសារមិនបានបរិភោគអាហារ ហេតុផលនេះ បណ្តាលមកពីកង្វះប្រាក់និងធនធានផ្សេងៗគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ចំណាយលើអាហារ។ ក្នុងនោះគិតជាភាគរយមានចំនួន ៣៩% ដែលបានបញ្ជាក់ថា ពួកគេ 'តែងតែ' ជួបបញ្ហានេះ ឬ ជាញឹកញាប់។ តួលេខនេះគឺមិនមានការផ្លាស់ប្តូរទាំងពីរដំណាក់កាលនៃការស្ទង់មតិដែលរួមមានក្នុងខែតុលា និងខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ ២០២០ និង ខែ មីនានិងខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១ (ក្នុងរូបទី២) គោលការណ៍ណែនាំអសន្តិសុខស្បៀងអាហារបានក្លាយជាបញ្ហាដ៏ធំជាងបញ្ហារយៈពេលខ្លី សម្រាប់គ្រួសារជាច្រើន។

លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះស្របទៅនឹងការសិក្សារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិបានបោះពុម្ពផ្សាយកាលពីខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ បង្ហាញពីក្រុមគ្រួសារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា បានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រចិញ្ចឹមជីវិតតាមរយៈគ្រប់គ្រងការទទួលបានអាហារ រួមទាំងកាត់បន្ថយការចំណាយ។ ការសិក្សានេះក៏បានរកឃើញថាគិតត្រឹមចុងឆ្នាំ២០២០ មានត្រឹមពាក់កណ្តាលនៃស្ត្រីនៅកម្ពុជា ដែលមានអាយុចន្លោះពី ១៥ ទៅ៤៩ឆ្នាំទទួលបានរបបអាហារចម្រុះគ្រប់គ្រាន់។ លទ្ធផលនេះបានកត់សម្គាល់ថា ការបរិភោគអាហារគ្រប់គ្រាន់ និងមានភាពចម្រុះពិតជាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការការពារសុខភាពនិងសុខុមាលភាព រក្សាផលិតភាពបង្កើនភាពស៊ាំ និងទប់ស្កាត់ជំងឺដែលមែនជាប្រភេទចម្លង ដែលបង្កជាកត្តាហានិភ័យយានដល់មានជម្ងឺកូវីដ-១៩ និងមរណៈភាព(UN 2021)។

ពាក្យសម្តីរបស់កម្មករ

នៅពេលដែលខ្ញុំមានប្រាក់ខែតិច ខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវសន្សំដើម្បីបង់ប្រាក់ចំណូល។ ខ្ញុំត្រូវកាត់បន្ថយការបរិភោគអាហារ។ ឧទាហរណ៍៖ ជាធម្មតាខ្ញុំចំណាយ ៥០០០រៀលទៅលើម្ហូប ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវកាត់បន្ថយសល់ត្រឹម ២០០០រៀល ដើម្បីសន្សំលុយបន្ថែមក្នុងការសងបំណុល ដូចនេះខ្ញុំត្រូវទ្រាំអត់ឃ្លាន។ ខ្ញុំត្រូវទ្រាំបរិភោគតែអំបិល និងប្រហុកហូតដល់ខ្ញុំមានប្រាក់ខែពេញលេញឡើងវិញ។

ចាន់ធួ, អាយុ៥៨ឆ្នាំ, ភ្នំពេញ

ខ្ញុំទៅធ្វើការជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយខ្ញុំបរិភោគត្រឹមតែបាយ មិនដែលបានចំណីចំណុកផ្សេងៗតាមចំណង់ឡើងព្រោះខ្ញុំគ្មានលទ្ធភាពទិញ [គាត់យំ] ខ្ញុំអាចនិយាយប្រាប់ពាក្យមួយម៉ាត់ [ដើម្បីព័ត៌មានពីស្ថានភាពខ្ញុំ] គឺភាពលំបាកវេទនា។ ខ្ញុំបានកាត់បន្ថយចំណាយលើម្ហូបអាហារ។ តាមថ្ងៃខ្លះយើងមានតែពងទាសសម្រាប់អាហារតែប៉ុណ្ណោះ។

លីដា, អាយុ ៦០ឆ្នាំ, ភ្នំពេញ

នៅក្នុងឆ្នាំ ២០២១ តម្លៃម្ហូបអាហារបានឡើងថ្លៃយ៉ាងខ្លាំង។ វាពិតជាបានធ្វើឲ្យខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើល និងភ័យខ្លាចពីការចំណាយលើម្ហូប ព្រោះគ្រប់យ៉ាងនៅពេលនេះពិតជាមានតម្លៃថ្លៃ។ ចាប់តាំងពីពេលដែលពេងចក្រចាប់ផ្តើមផ្អាកការងារ ពួកយើងរកប្រាក់បានតិចជាងពីមុន។ ពីមុន ពួកយើងអាចចំណាយ ៧០០០ រៀល ឬ ៨០០០ រៀលទៅលើម្ហូបអាហារ ហើយពួកយើងអាចមានអាហារហូប ពីរទៅ បីពេលសម្រាប់មនុស្សពីរនាក់។ ឥឡូវ ពួកយើងចំណាយ ១០០០០ រៀល ហើយនៅសឹងតែមិនគ្រប់សម្រាប់អាហារ មួយ ពេលសម្រាប់មនុស្សពីរនាក់។

សោភា, អាយុ២៧ឆ្នាំ, ភ្នំពេញ

អនុសាសន៍

ការចុះប្រមូលទិន្នន័យសិក្សាភាពច្រើនធ្វើឡើងមុនពេលអនុវត្តការបិទខ្ទប់ក្នុងខែមេសាឆ្នាំ២០២១។ ការបន្តការចម្លងជម្ងឺកូវីដក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបណ្តាលឲ្យមានការបន្តការបិទខ្ទប់ ការធ្វើចត្តាឡីស័ក ការចម្លងជម្ងឺក្នុងចំណោមកម្មករពេញចិត្ត។ ដោយហេតុផលនេះ ក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវរំពឹងថា សន្តិសុខស្បៀងអាហាររបស់កម្មករអាចប្រឈមភាពធ្ងន់ធ្ងរកាន់តែខ្លាំង ចាប់តាំងពីការសិក្សានេះចាប់ផ្តើមមក។ ដូច្នេះតម្រូវការចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ដើម្បីធានាថាកម្មករមាន សុវត្ថិភាពទទួលបានអាហារគ្រប់គ្រាន់។

ម៉ាកស្បៀង និងអ្នកលក់កំរយតាមបណ្តាប្រទេសលើពិភពលោក

ម៉ាកស្បៀង និងអ្នកលក់កំរយតាមបណ្តាប្រទេសលើពិភពលោក គួរតែទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកផ្គត់ផ្គង់និងកម្មករ ក្នុងខ្សែសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់តាម រយៈការបង់ប្រាក់ជូនអ្នកផ្គត់ផ្គង់ទាន់ពេលវេលា និងបង្កើតមូលនិធិគ្រោះអាសន្នដើម្បីធានាថា កម្មករអាចទទួលបានប្រាក់ខែពេញលេញ និងទៀងទាត់ក្នុងពេលមានវិបត្តិនេះ។

រដ្ឋាភិបាលប្រទេសកម្ពុជា គួរតែផ្តល់ការការពារទាំងផ្នែកសុខភាពនិងសុខុមាលភាពដល់កម្មករ តាមរយៈបង្កើនការខ្ទប់បញ្ជាក់ឈ្នួលសម្រាប់កម្មករដែលត្រូវបានផ្អាកការងារ ក្នុងតម្លៃប្រហាក់ប្រហែលនឹងប្រាក់ខែជាមធ្យមនៅក្នុងវិស័យកាត់ដេរមុនពេលមានការរាតត្បាតកូវីដ១៩ ព្រមទាំងពង្រីកសិទ្ធិទទួលបានការគាំទ្រដល់ កម្មករទាំងអស់ដែលមិនអាចធ្វើការបាន រួមមានអ្នកដែលរងប៉ះពាល់ដោយការបញ្ចប់ក្នុងគ្រា ការបិទពេញចិត្ត ការបិទខ្ទប់ ការធ្វើចត្តាឡីស័ក និង អ្នកឆ្លងជម្ងឺកូវីដ-១៩។ ទាំងអស់គឺក្នុងគោលបំណងធានាថាប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាក្នុងវិស័យនេះត្រូវបានកំណត់ក្នុងកំរិតប្រាក់ឈ្នួលដែលចាំបាច់សម្រាប់ឆ្លើយតបគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំពេញតម្រូវការមូលដ្ឋានរបស់កម្មករនិងគ្រួសាររបស់គេ។

ឯកសារអនុបន្ថែម

Arnold D (2021) *Cambodia's Garment Sector in Transformation*. Utrecht: CNV International.

Care (2020) *Garment Worker Needs Assessment During Covid-19*. Phnom Penh: Care.

FAO, UNICEF, WFP and WHO (2021) *Asia and the Pacific Regional Overview of Food Security and Nutrition 2020*. Bangkok: FAO.

United Nations Cambodia (2021) *Cambodia Covid-19 Lockdown: Food Security and Nutrition Brief*. Phnom Penh: United Nations.

Worker Rights Consortium (2020) *Hunger in the Apparel Supply Chain: Survey findings on workers' access to nutrition during Covid-19*. Washington DC: Worker Rights Consortium.

ទំនាក់ទំនង

អត្ថបទសង្ខេបការស្រាវជ្រាវនេះបានសរសេរដោយសមាជិកក្នុងក្រុមសិក្សា វិហ្វាសិន។ គម្រោងស្រាវជ្រាវនេះកំពុងបន្តការសិក្សាស្វែងរកពីតំណែងបន្ថែមពីគម្រោងស្រាវជ្រាវដោយចូលទៅកាន់គេហទំព័រ www.ReFashionStudy.org និងរងចាំតាមដាននៅលើ Twitter, [@ReFashionStudy](https://twitter.com/ReFashionStudy)។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីមាតិការបស់សង្ខេបនេះឬគម្រោង សូមទាក់ទងមកកាន់គេហទំព័ររបស់ពួកយើង។

អ្នកផ្តល់មូលនិធិស្រាវជ្រាវ

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ

